

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0252/2012

29.8.2012

BETÆNKNING

om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
(12562/2011 – 2012/2050(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Elmar Brok

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	31
MINDRETALSUDTALELSE.....	33
UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET.....	34
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	38

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (12562/2011 – 2012/2050(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (12562/2011),
- der henviser til artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til del II, afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006¹,
- der henviser til ovennævnte interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning,
- der henviser til sine beslutninger om FUSP-årsrapporterne 2010 og 2009 af henholdsvis 11. maj 2011² og 10. marts 2010³,
- der henviser til sin beslutning om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil af 8. juli 2010⁴,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om politisk ansvarlighed⁵,
- der henviser til den højtstående repræsentants redegørelse på Europa-Parlamentets plenarmøde den 8. juli 2010 om den grundlæggende organisering af EU-Udenrigstjenestens centraladministration⁶,
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder virkninger for EU's strategiske menneskerettighedspolitik⁷,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. december 2011 om "menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil - en mere effektiv tilgang" (COM(2011)0886),
- der henviser til resolution nr. 1325 (2000) og 1820 (2008) fra FN's Sikkerhedsråd vedrørende kvinder, fred og sikkerhed, resolution nr. 1888 (2009) om seksuel vold mod

¹ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0227.

³ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 51.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0280.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0399, Bilag II.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0280, Bilag.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

kvinder og børn i væbnede konflikter, resolution nr. 1889 (2009), der havde til formål at styrke FN's engagement i resolution 1325, og resolution nr. 1960 (2010), der indførte en mekanisme for indsamling af data om og udarbejdelse af lister over gerningsmænd til seksuel vold under væbnede konflikter,

- der henviser til forretningsordenens artikel 119, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og til udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0252/2012),
- A. der henviser til, at EU fortsat bør udvikle målene for sin udenrigspolitik og fremme sine værdier og interesser globalt med det overordnede mål at bidrage til fred, menneskers sikkerhed, solidaritet, konfliktforebyggelse, retsstaten og fremme af demokrati, beskyttelse af menneskerettighederne, ligestilling mellem mænd og kvinder, overholdelse af folkeretten og støtte til internationale institutioner, reel multilateralisme og gensidig respekt mellem nationerne, bæredygtig udvikling, åben og ansvarlig regeringsførelse, fri og fair handel og udryddelse af fattigdom,
- B. der henviser til, at EU for at kunne nå disse mål skal kunne skabe synergier og udvikle strategiske partnerskaber med de lande, som har de samme værdier og er villige til at vedtage fælles politikker og træffe gensidigt aftalte foranstaltninger,
- C. der henviser til, at gennemførelsen af Lissabon-traktaten tilføjer en ny dimension til EU's optræden udadtil og vil medvirke til at gøre EU's udenrigspolitik mere sammenhængende, konsekvent og virkningsfuld, der henviser til, at der skal tages ved lære af EU's og medlemsstaterne tidligere fejl i forbindelse med omlæggelsen af Unionens optræden udadtil, idet det sikres, at menneskerettigheder og demokrati placeres centralt i alle politikker, og der tilskyndes til forandringer i lande med autoritære regimer, navnlig hvor stabilitets- og sikkerhedshensyn har spændt ben for en principfast politik til fremme af demokrati og menneskerettigheder
- D. der henviser til, at Lissabon-traktaten skaber en ny fremdrift i EU's udenrigspolitik, navnlig ved at tilvejebringe institutionelle og operationelle redskaber, der kan give EU mulighed for at påtage sig en international rolle, som svarer til Unionens fremtrædende økonomiske status og ambitioner, og for at organisere sig på en måde, så den kan optræde som en effektiv global aktør, der kan tage et medansvar for den globale sikkerhed og påtage sig en ledende rolle med hensyn til at udforme fælles løsninger på fælles udfordringer;
- E. der henviser til, at den aktuelle finansielle og statsgældskrise i høj grad påvirker EU's troværdighed på den internationale scene og underminerer effektiviteten og den langsigtede bæredygtighed af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,
- F. der henviser til, at den nye fremdrift i EU's optræden udadtil også kræver, at EU handler mere strategisk for at gøre sin indflydelse gældende internationalt; der henviser til, at EU's evne til at påvirke den internationale orden ikke kun kræver sammenhæng mellem Unionens politikker, aktører og institutioner, men også et reelt strategisk koncept for EU's udenrigspolitik, hvormed alle medlemsstaterne enes om at følge det samme sæt af prioriteter og mål, således at de kan tale med én stærk stemme og optræde solidarisk på

den internationale scene; der henviser til, at der skal afsættes de nødvendige bevillinger og vedtages de nødvendige instrumenter til EU's udenrigspolitik for at sætte EU i stand til at handle effektivt og konsekvent på den internationale scene;

- G. der henviser til, at Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters kontrol med EU's udenrigspolitik er afgørende for, at EU-borgerne forstår og støtter Unionens optræden udadtil; der henviser til, at parlamentarisk kontrol styrker denne optrædens legitimitet,

VURDERING AF RÅDETS ÅRSRAPPORT 2010 OM FUSP

1. glæder sig over de skridt, som Rådet med støtte fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik (VP/HR) har taget i årsrapporten 2010 i retning af at kortlægge EU's udenrigspolitik i et fremadskuende strategidokument;
2. mener imidlertid, at Rådets årsrapport på vigtige områder ikke lever op til ambitionerne i Lissabon-traktaten, f.eks. at der ikke opstilles klare prioriteringer eller strategiske retningslinjer på mellemlang og lang sigt for FUSP, at det ikke præciseres, hvilke politiske mekanismer, der skal anvendes til at sikre sammenhæng og konsekvens mellem de forskellige bestanddele af udenrigspolitikken, herunder dem, der hører under Kommissionens ansvarsområde, at der ikke tages stilling til vigtige spørgsmål vedrørende EU-Udenrigstjenestens og delegationernes rolle med henblik på at sikre, at EU's ressourcer (menneskelige, økonomiske og diplomatiske) er i overensstemmelse med prioriteringerne på det udenrigspolitiske område, og at det ikke diskuteres, hvordan ad hoc-FSFP-missioner og operationer (deres rationale og mål) skal integreres i de politisk-strategiske rammer for EU's udenrigspolitiske prioriteringer for et land eller en region, selv om sådanne diskussioner er underforstået i de nye strategier for Afrikas Horn og Sahel;
3. minder om, at traktaten foreskriver, at Parlamentet har ret til at blive hørt vedrørende FUSP- og FSFP-anliggender, at der tages behørigt hensyn til dets synspunkter, og at det har ret til at rette henstillinger; anerkender i den forbindelse, at VP/HR er rede til at give fremmøde i Europa-Parlamentet; bemærker imidlertid, at der efter Lissabon-traktatens ikrafttrædelse bør ske forbedringer i orienteringen af det kompetente udvalg om resultaterne af møderne i Rådet (udenrigspolitik) og i høringen af Parlamentet, så det sikres, at der tages behørigt hensyn til dets synspunkter forud for vedtagelsen af mandater og strategier inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; ser frem til revisionen af de eksterne støtteinstrumenter og til et resultat, hvor man anerkender Europa-Parlamentets rettigheder vedrørende strategipapirer og flerårige handlingsplaner, jf. artikel 290 i TEUF; opfordrer desuden til bedre orientering og høring af Parlamentet på alle trin af proceduren vedrørende afgørelser i FUSP-Rådet om aftaler med tredjelande, navnlig inden beslutningen om at give mandat til Kommissionen til at forhandle og underskrive aftaler på vegne af Unionen, og hvad angår rammerne for tredjelands deltagelse i EU's krisestyringsoperationer;
4. opfordrer Rådet til i forbindelse med udarbejdelsen af årsrapporterne om FUSP på et tidligt tidspunkt at tage kontakt til Udenrigsudvalget for at drøfte den overordnede politiske ramme for det kommende år og strategiske mål på længere sigt samt fastsætte grundlaget for at give de europæiske borgere en tydelig orientering om udviklingen,

prioriteringerne og fremskridtene inden for EU's udenrigspolitik;

EN NY KONSEKVENT TILGANG TIL EU'S UDENRIGSPOLITIK

5. påpeger, at der i andet årti af det 21. århundrede bliver stadig større bevidsthed blandt borgerne i Europa og i tredjelande om, at kun en global tilgang, der omfatter diplomatiske, økonomiske og som en sidste udvej og i fuldstændig overensstemmelse med bestemmelserne i FN-pagten militære midler er tilstrækkelig til at løse globale trusler og udfordringer;
6. mener, at EU med Lissabon-traktaten har alle de nødvendige midler til at vælge en global tilgang som denne, hvor alle EU's diplomatiske og økonomiske ressourcer anvendes til at støtte fælles strategiske retningslinjer for at få den størst mulige gennemslagskraft med henblik på at fremme de europæiske borgeres og deres naboers sikkerhed og økonomiske fremgang og de grundlæggende rettigheder i verden; opfordrer desuden til videreudvikling af en hensigtsmæssig mekanisme inden for EU-Udenrigstjenesten med deltagelse af de relevante tjenestegrene i Kommissionen, hvor geografisk og tematisk ekspertise integreres og danner grundlag for en global tilgang til planlægning, formulering og gennemførelse af politikker;
7. understreger, at en global forståelse af FUSP omfatter alle udenrigspolitiske områder, herunder en gradvis udformning af en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, som kan medføre et fælles forsvar, med hovedvægten lagt på at sikre sammenhæng og konsekvens, idet man samtidig respekterer særtrækkene ved de enkelte bestanddele af foranstaltningerne udadtil; gentager, at en sådan tilgang til udviklingen af EU's udenrigspolitik skal baseres på de principper og mål, der fastlægges i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union, hvilket betyder, at EU's optræden udadtil skal tage udgangspunkt i udbredelsen og beskyttelsen af EU's værdier, herunder respekten for menneskerettighederne, frihed, demokrati samt retsstaten; understreger på samme tid vigtigheden af en tættere koordinering mellem de interne og eksterne dimensioner af EU's sikkerhedspolitikker, hvilket også bør afspejles i Unionens optræden udadtil;
8. bemærker, at 2013 markerer et årti, der går mod ende, efter vedtagelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og understreger således behovet for at opdatere og konsolidere dette rammedokument i overensstemmelse med de aktuelle internationale forhold;

UDENRIGSPOLITIKKENS ARKITEKTUR

9. understreger den politiske lederrolle, der forventes af VP/HR med henblik på at sikre enhed, koordinering, konsekvens og effektivitet i EU's optræden; opfordrer VP/HR til rettidigt at gøre brug af sine fulde beføjelser til at iværksætte, gennemføre og sikre overholdelsen af FUSP, idet hun inddrager Parlamentets relevante organer fuldt ud i disse bestræbelser; glæder sig over den vigtige lederrolle, som VP/HR spillede under vanskelige omstændigheder under forhandlingerne med Iran; henviser til de vigtige historiske forbindelser mellem Europa og Iran og landets rolle som en af Europas naboer; opfordrer til lederskab gennem en styrkelse af EU støtte til det europæiske naboskab på baggrund af det arabiske forår, navnlig den demokratiske overgangsproces i det sydlige Middelhavsområde, bl.a. gennem den nye Europæiske Demokratifond, og dødvandet i

fredsprocessen i Mellemøsten;

10. anerkender EU-Udenrigstjenestens (herunder dens delegationers og EU's særlige repræsentanters) betydningsfulde rolle med hensyn til at bistå VP/HR med at forfølge en mere strategisk, sammenhængende og konsekvent politik i EU's optræden udadtil; bekræfter, at det agter fortsat at overvåge den geografiske balance og balancen mellem kønnene i EU-Udenrigstjenestens personale, herunder ansatte i ledende stillinger, og vurdere, om udpegelsen af diplomater fra medlemsstaterne til delegationsledere og ledere er i EU's og ikke udelukkende medlemsstaternes interesse; understreger betydningen af at have en fuldt ud funktionel og effektiv EU-Udenrigstjeneste og at styrke forbindelserne mellem EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at opnå synergier i den praktiske gennemførelse af EU's optræden udadtil og afsende et fælles budskab fra EU's side i centrale politiske spørgsmål;
11. understreger, at EU's særlige repræsentanters rolle skal supplere og være i overensstemmelse med det landespecifikke arbejde, der udføres af EU's delegationsledere, og skal repræsentere og koordinere EU's politik over for regioner med specifikke strategiske interesser eller sikkerhedsinteresser, som kræver en konstant tilstedeværelse og synlighed fra EU's side; glæder sig over det positive svar fra VP/HR om muligheden for at EU's nyudnævnte særlige repræsentanter og delegationsledere skal give møde for Parlamentet med henblik på en drøftelse, inden de tiltræder deres stillinger; opfordrer til forbedret rapportering og adgang til politiske rapporter fra delegationer og EU's særlige repræsentanter, således at Parlamentet kan modtage fuldstændige og rettidige oplysninger om udviklingen på stedet, navnlig i områder, der anses for at være af strategisk betydning, eller som er genstand for politisk bekymring;
12. gentager sin holdning om, at vigtige temapolitikker, som tidligere blev varetaget af personlige repræsentanter, skal have EU-Udenrigstjenestens fulde støtte samt en hensigtsmæssig udenrigspolitisk repræsentation og opfordrer derfor til, at der fremsættes forslag herom i lighed med forslaget om menneskerettigheder;
13. glæder sig over beslutningen om at udnævne en særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder, som skal have vidtrækkende beføjelser til at integrere menneskerettighederne i FUSP og FSFP samt andre EU-politikker og sikre synlighed og kohærens i EU's optræden på dette område;
14. mener, at klart definerede strategiske retningslinjer vil bidrage til at skræddersy EU's betydelige, men ikke udtømmelige økonomiske ressourcer til ambitionerne og prioriteringerne for EU's foranstaltninger udadtil; understreger, at en strategisk tilgang som denne bør være underlagt demokratisk kontrol, men at dette ikke må hæmme eller sinke en fleksibel reaktion på de ændrede politiske omstændigheder på stedet;
15. glæder sig over, at medlemsstaterne i Lissabon-traktaten har givet tilsagn om at spille deres rolle fuldt ud i udviklingen og gennemførelsen af EU's udenrigspolitik og koordineringen og sammenhængen med andre af EU's politikker; understreger i en tid med økonomisk krise betydningen af, at medlemsstaterne står solidarisk, når det gælder om at forbedre EU's effektivitet som en samlet global aktør; bemærker navnlig betydningen af, at medlemsstaterne stiller civil og militær kapacitet til rådighed for en effektiv gennemførelse af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik; beklager ikke desto

mindre, at de bilaterale forbindelser mellem nogle medlemsstater og tredjelande stadig i mange tilfælde overskygger eller underminerer sammenhængen i EU's arbejde, og opfordrer i denne sammenhæng til, at medlemsstaterne gør en større indsats for at tilpasse deres eksterne politikker til EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;

16. opfordrer VP/HR til samtidig med, at det systematiske samarbejde mellem alle medlemsstater styrkes i forbindelse med udenrigspolitikken, fuldt ud at udforske mulighederne i henhold til Lissabon-traktaten vedrørende et styrket samarbejde, herunder udarbejdelsen af retningslinjer for uddelegering af specifikke opgaver og missioner til en kernegruppe af villige EU-stater, og at indlede en procedure, som vil føre til Det Europæiske Råds vedtagelse af konklusioner om et permanent struktureret samarbejde på sikkerheds- og forsvarsområdet og om gennemførelsen af den gensidige forsvarsaftale;

UDENTIGSPOLITIK - BUDGETMÆSSIG OG ØKONOMISK ARKITEKTUR

17. erindrer om, at revisionen af den interinstitutionelle aftale fra 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning bør markere et yderligere skridt i retning af mere åbenhed i forbindelse med FUSP og fremlæggelse af relevante oplysninger til budgetmyndigheden i overensstemmelse med VP/HR's erklæring om politisk ansvarlighed mener i den forbindelse, at fuld gennemsigtighed og demokratisk kontrol nødvendiggør særskilte budgetkonti for de enkelte missioner og operationer og for hver enkelt af EU's særlige repræsentanter suppleret med strømlinede, men gennemsigtige procedurer for overførsel af bevillinger mellem budgetposter, hvis omstændighederne kræver det; er på samme tid overbevist om, at den nødvendige fleksibilitet og reaktivitet for FUSP ikke må mindskes;
18. understreger, at EU's ressourcer til gennemførelsen af FUSP skal anvendes så effektivt som muligt, og at der skal sikres synergi mellem EU's og medlemsstaternes optræden udadtil både politisk og budgetmæssigt;
19. mener, at Athena-mekanismen til finansiering af de fælles udgifter til EU-ledede militære operationer og forsvarsoperationer ikke giver et tilstrækkeligt overblik over alle de finansielle konsekvenser af de missioner, der gennemføres under FUSP, og efterlyser derfor en klar oversigt over alle udgifter;
20. glæder sig over det øgede fokus på konsekvens og sammenhæng gennem alle EU's finansielle instrumenter, f.eks. i form af generelle bestemmelser om EU-Udenrigstjenesten i de foreslåede forordninger for de nye finansielle instrumenter for forbindelserne udadtil for perioden 2014-2020; mener, at en sådan fremgangsmåde vil demonstrere EU's merværdi i dens stræben efter sikkerhed og fremgang for Europas borgere; understreger i denne sammenhæng, at det skal sikres, at de finansielle instrumenter anvendes til at supplere alle aspekter af EU's udenrigspolitik uden overlappninger;
21. understreger betydningen af at sikre, at de nye finansieringsinstrumenter for forbindelserne udadtil, som er til behandling i Parlamentet og Rådet, skræddersys og finansieres på passende vis til at kunne sikre på EU's strategiske interesser og kan tilpasses til ændrede politiske omstændigheder; opfordrer derfor til, at der afsættes tilstrækkelige bevillinger i EU's budget (den flerårige finansielle ramme 2014-2020) i overensstemmelse

med EU's ambitioner og prioriteringer som global aktør, så det kan garantere en sikker og succesrig fremtid for borgerne samt den nødvendige fleksibilitet til at kunne håndtere uforudsete situationer;

22. mener, at en mere fælles og global tilgang til anvendelsen af EU's instrumenter for forbindelserne udadtil til støtte for fælles politiske og strategiske mål vil sikre mere effektive og omkostningseffektive reaktioner på udenrigs- og sikkerhedspolitiske udfordringer og dermed skabe større sikkerhed og fremgang for Europas borgere; understreger, at det er en forudsætning for, at Parlamentet skal kunne forsikre borgerne om sammenhængen i og omkostningseffektiviteten af EU's politikker udadtil og de finansielle instrumenter, at de beføjelser, som Parlamentet har fået tildelt i medfør af traktaterne (navnlig i henhold til artikel 290 i TEUF), afspejles under revisionen af de finansielle instrumenter og navnlig gennem anvendelsen af delegerede retsakter i forbindelse med strategiske programmeringsdokumenter;
23. mener, at de finansielle instrumenter til fremme af bl.a. fredsopbygning, sikkerhed, demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og retfærdige samfund for at være i overensstemmelse med Unionens egne værdier bør styrkes, da de er strategiske redskaber for EU's udenrigspolitik og optræden udadtil i håndteringen af globale udfordringer.
24. understreger betydningen af at sikre konsekvens mellem planlægning, formulering og gennemførelse af politikker gennem en hensigtsmæssig blanding af eksterne finansielle instrumenter på det udenrigspolitiske område; opfordrer bl.a. til fortsat komplementaritet mellem FUSP og stabilitetsinstrumentet inden for mægling, konfliktforebyggelse, krisestyring og fredsopbygning efter konflikter samt til en fortsættelse af arbejdet med at sikre komplementaritet med de geografiske instrumenter for et langsigtet engagement med et land eller en region; glæder sig over indførelsen af et nyt partnerskabsinstrument som ønsket af Europa-Parlamentet, der skaber betydningsfuld merværdi for EU's FUSP gennem oprettelse af en finansiell ramme for EU's samarbejde med tredjelande om de mål, som opstår som følge af Unionens bilaterale, regionale eller multilaterale forbindelser, men som falder uden for anvendelsesområdet af instrumentet for udviklingssamarbejde;
25. mener, at en sådan fremgangsmåde kan fremmes gennem indførelse af tydelige benchmarks, som skal overvåges og evalueres af Europa-Parlamentet på kort, mellemlangt og langt sigt; opfordrer til benchmarking af EU's udenrigspolitik, idet man trækker på eksisterende strategiprogrammeringsdokumenter eller strategipolitiske rammer (som dem der findes for Afrikas Horn eller Sahel), herunder en mere systematisk og kvantificerbar definition af politiske prioriteringer og mål samt de ressourcer, der skal anvendes, med præcise tidsplaner på kort, mellemlangt og langt sigt
26. mener, at en global tilgang til EU's optræden udadtil blandt andet kræver en bedre sammenhæng i og gensidig styrkelse af FUSP og den europæiske naboskabspolitik; glæder sig i denne sammenhæng over Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens fælles reaktion på hændelserne i de sydlige nabolande, som kommer til udtryk i den "fælles meddelelse" af 25. maj 2011; mener endvidere, at de multilaterale strukturer i den europæiske naboskabspolitik bør konsolideres og udvikles mere strategisk for effektivt at kunne styrke EU's udenrigspolitiske prioriteter; mener, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen i lyset af fokuseringen på "effektiv multilateralisme" i EU's optræden

udadtil bør undersøge levedygtigheden af den europæiske naboskabspolitik multilaterale spor, således at den kan danne rammerne for organisationen af de politiske forbindelser i det bredere Europa;

STRATEGISKE PRIORITETER: KONCENTRISKE CIRKLER MED FRED, SIKKERHED OG SAMFUNDSØKONOMISK UDVIKLING

27. mener, at de strategiske interesser, mål og generelle retningslinjer, der skal forfølges gennem FUSP, skal baseres på at skabe fred, sikkerhed og fremgang for Europas borgere, først og fremmest i vores eget nabo område, men også i den øvrige verden på grundlag af de principper, der har ligget til grund for EU's egen oprettelse, herunder demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for folkeretten og De Forenede Nationers pagt, herunder udøvelsen af ansvaret for at beskytte;
28. støtter fortsat den potentielle udvidelse af Den Europæiske Union til alle europæiske stater, som respekterer EU's værdier og forpligter sig til at fremme dem, og som er villige til og kan opfylde tiltrædelseskriterierne,
29. bemærker, at EU med tiden har udviklet forbindelser med lande og regionale organisationer, der har forskellige kontraktlige og juridiske grundlag, hvoraf nogle er blevet betegnet "strategiske"; bemærker, at der ikke findes nogen klar formel for EU's valg af en strategisk partner, og at Europa-Parlamentet i denne sammenhæng hverken er blevet underrettet eller hørt; bemærker, at udnyttelsen af ægte og ansvarlige bilaterale forbindelser kan have en vigtig multiplikatorvirkning for EU's udenrigspolitik både regionalt og i multilaterale fora, og at valget af strategiske partnere derfor skal overvejes nøje i lyset af de værdier og strategiske mål, som EU ønsker at fremme;
30. mener derfor, at fremtidige beslutninger om strategiske partnere skal træffes efter grundige overvejelser i overensstemmelse med EU's udenrigspolitiske prioriteringer over for et land eller en region eller i internationale fora, og at man bør overveje at opsigte partnerskaber, der bliver forældede eller virker mod hensigten; opfordrer derfor til en opfølgende drøftelse med Europa-Parlamentet om drøftelserne i Det Europæiske Råd i september 2010 om strategiske partnerskaber og til, at Parlamentet regelmæssigt underrettes på forhånd om beslutninger om fremtidige partnerskaber, navnlig når disse partnerskaber indebærer økonomisk bistand fra EU's budget eller medfører et tættere kontraktligt forhold med EU;
31. mener, at det, hvis det skal lykkes EU at skabe fred, sikkerhed og samfundsøkonomisk udvikling for borgerne i en meget konkurrencepræget og uforudsigelig politisk orden i stadig forandring, er vigtigt, at EU's begrænsede ressourcer fokuseres på strategiske prioriteringer begyndende med de udfordringer, der ligger tættest på EU, navnlig i kandidatlandene, nabo området, og udvide indsatsen udefter i koncentriske cirkler, herunder regionale organisationers rolle og relative indflydelse, når dette er relevant;
32. mener, at det vil styrke troværdigheden af EU's globale rækkevidde, hvis vi overholder de tilsagn, der er blevet givet vedrørende udvidelse, og udviser ansvar for vores naboskab; understreger EU's forpligtelse til effektiv multilateralisme med FN-systemet i centrum og

vigtigheden af at samarbejde med andre internationale partnere om afværgningen af internationale kriser, trusler og udfordringer;

– **Vestbalkan**

33. støtter EU's strategier over for Vestbalkan, herunder udsigten til EU-udvidelse, der har til formål at fremme demokratisering, stabilisering fredelig konfliktløsning og samfundsøkonomisk modernisering af både de enkelte lande og regionen som helhed; bemærker med bekymring, at politisk ustabilitet og institutionelle svagheder, omfattende korrupsion, organiseret kriminalitet sammen med uløste regionale og bilaterale spørgsmål hæmmer nogle landes yderligere fremskridt i retning af EU-integrering; opfordrer derfor EU til at behandle disse problemer mere aggressivt i forbindelse med integrationsprocessen, og til i overensstemmelse med FN-pagten at styrke sin centrale rolle i regionen;
34. gentager sin støtte til at forbedre tiltrædelsesprocessen for Vestbalkan ved at gøre den mere benchmarkbestemt og gennemsigtig og ved at gøre parterne gensidigt ansvarlige samt ved at indføre klare indikatorer; opfordrer EU til at yde en frisk, overbevisende og reel indsats for at genoplive udvidelsesprocessen og til fortsat at prioritere følgende betingelser: en konstruktiv politisk dialog, et godt naboskab, økonomisk udvikling, konsolidering af retsstatsprincippet, herunder sikring af ytringsfriheden og beskyttelsen af rettigheder for personer, som tilhører nationale mindretal, en effektiv bekæmpelse af korrupsion og organiseret kriminalitet, styrkelse af retsvæsenets effektivitet og uafhængighed, forbedring af den administrative kapacitet til at gennemføre EU's lovgivning og regelsæt, løsning af spændinger mellem etniske grupper og religiøse samfund, af flygtninges og fordrevnes situation samt af udestående bilaterale og regionale spørgsmål;
35. mener desuden, at det er vigtigt, at EU's udenrigspolitik over for en region, hvis nyeste historie har budt på væbnet konflikt mellem etniske grupper, fremmer et tolerant klima, respekt for personers ret til at tilhøre mindretal samt politikker og lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling, gode naborelationer og regionalt samarbejde, herunder gennem øget integration af uddannelsessystemer (intraregional udveksling af studerende) som forudsætninger for europæisk stabilitet og som et middel til fremme af forsoning;
36. glæder sig over omstruktureringen af EULEX-missionen og dens nye fokus på retsstaten og forvaltningsmandatet; forventer, at den bliver operationel i hele Kosovo, herunder i det nordlige område, og at den optrapper bekæmpelsen af korrupsion på alle niveauer herunder organiseret kriminalitet;

• **Tyrkiet**

37. glæder sig over Kommissionens positive holdning til forbindelserne mellem EU og Tyrkiet; er bekymret situationen på en række områder, navnlig inden for ytringsfrihed, retsstat og kvinders rettigheder i Tyrkiet, den langsomme udvikling i retning af en ny civil forfatning og desuden polariseringen af det tyrkiske samfund påpeger, at Tyrkiet ikke blot er kandidatland og en vigtig strategisk partner og NATO-allieret; opfordrer derfor til en styrkelse af den igangværende politiske dialog med Tyrkiet om udenrigspolitiske valg og

mål af gensidig interesse; understreger betydningen af at tilskynde Tyrkiet til at føre sin udenrigspolitik inden for rammerne af et godt naboskabsforhold, dialog og koordination med Den Europæiske Union for at skabe værdifulde synergier og styrke muligheden for en positiv effekt, navnlig for så vidt angår støtte til reformprocessen i den arabiske verden; håber, at der bliver skabt bedre betingelser for at åbne yderligere kapitler i forhandlingerne om medlemskab (f.eks. ratificering og gennemførelse af Ankara-protokollen);

– **De sydlige nabolande og Mellemøsten**

38. opfordrer til, at principperne inden for den nye europæiske naboskabspolitik (ENP), som beskrevet i VP/HR's og Kommissionens fælles meddelelse af 25. maj 2011 og navnlig princippet om "flere reformer giver flere midler", differentieringen og principperne om gensidig ansvarlighed og "partnerskab med samfundet" skal være fuldt operationelle, og at EU's bistand skal være i fuld overensstemmelse med denne nye fremgangsmåde; understreger, at den fælles meddelelse om udarbejdelse af en ny naboskabspolitik af 15. maj 2012 anfører følgende udfordringer for landene i regionen: bæredygtigt demokrati, inklusiv økonomisk udvikling og vækst, mobilitet, regionalt samarbejde og retsstatsprincippet;
39. minder om, at de sydlige nabolande er af vital betydning for EU, understreger nødvendigheden af at styrke partnerskabet mellem EU og nabolandene og -samfundene under opbygningen og konsolideringen af demokratier og opfordrer til, at der sikres en bedre balance mellem anvendelsen af en markedsorienteret tilgang på den ene side og en menneskelige og samfundsmæssig tilgang på den anden i EU's reaktion på det arabiske forår; opfordrer derfor til øget fokus på menneskerettigheder, retsstatsprincippet, beskæftigelse (navnlig ungdomsarbejdsløshed), almen og faglig uddannelse og regional udvikling for at bidrage til at afhjælpe den nuværende sociale og økonomiske krise i disse lande samt til at yde den nødvendige bistand til støtte til styrkelse af god regeringsførelse og demokratiske politiske reformer samt den sociale og økonomiske udvikling; understreger betydningen af at støtte institutionel kapacitetsopbygning og en effektiv offentlig forvaltning, herunder parlamenterne i disse lande, et uafhængigt retsvæsen, styrkelse af civilsamfundets organisationer og uafhængige medier, etablering af pluralistiske politiske partier inden for så verdslig et system som muligt, hvor kvindernes rettigheder respekteres fuldt ud, og hvor der kan konstateres markante forbedringer med hensyn til de vigtigste grundlæggende rettigheder såsom religionsfrihed, i dens individuelle, kollektive, offentlige, private og institutionelle kontekst;
40. gentager, at økonomiske, politiske, sociale, kulturelle eller andre forbindelser mellem EU og ENP-partnerlandene skal bygge på ligestilling, solidaritet, dialog og respekt for hvert enkelt lands forskelle og karakteristika;
41. mener, at vurderingen af partnerlandenes overordnede fremskridt skal være baseret på gensidig åbenhed, omfanget af reformtilsagnene og klart definerede og aftalte benchmarks, der omfatter tidsplaner for gennemførelsen af de reformer, der er indeholdt i handlingsplanerne; disse benchmarks skal danne grundlag for regelmæssig og om muligt fælles overvågning og evaluering, der indbefatter fuldstændig inddragelse af

civilsamfundet, med henblik på at sikre en effektiv og gennemsigtig gennemførelse af politikkerne;

42. understreger betydningen af Middelhavsunionen som et instrument for institutionalisering af forholdene med de sydlige nabolande; understreger nødvendigheden af at overvinde den lammelse, som organisationen befinder sig i; glæder sig over ændringerne i forbindelse med det europæiske medformandskab og håber, at den nye generalsekretærs dynamik kan bidrage til at fremme de specifikke projekter;
43. understreger EU's forpligtelse i forbindelse med fredsftalen for Mellemøsten og dens støtte til en to-stats-løsning med staten Israel samt en uafhængig, demokratisk, vedvarende og bæredygtig palæstinensisk stat, der lever side om side i fred og sikkerhed;
44. understreger, at det er i EU's, i parternes egne og i hele regionens grundlæggende interesse at få løst konflikten i Mellemøsten; understreger derfor, at behovet for fremskridt i fredsprocessen er endnu mere presserende som følge af de igangværende forandringer i den arabiske verden;

- **Iran**

45. støtter Rådets tosporede model, som sigter mod at finde en diplomatisk løsning, da det er den eneste bæredygtige løsning på det iranske atomspørgsmål; minder om, at sanktioner ikke er et mål i sig selv; opfordrer EU3+3 og Iran til at forblive ved forhandlingsbordet og opfordrer forhandlerne til at finde frem til et gensidigt acceptabelt kompromis; minder om, at Iran i henhold til en af de afgørende bestemmelser i NPT har ret til at berige uran til fredelige formål og til at modtage teknisk bistand til samme formål; er bekymret over en eventuel militær indsats og opfordrer derfor alle parter til at nå frem til en fredelig løsning i overensstemmelse med ikke-spredningstraktaten;
46. opfordrer endvidere Rådet til at overveje positive tiltag over for Iran til gengæld for, at landet giver tilsagn om begrænse uranumberigelsen til maksimalt 5 %, om at eksportere alle lagerbeholdninger af uranium over dette niveau til forarbejdning til brændselsstænger til civile nukleare formål og om at give Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) uhindret adgang til alle aspekter af sit atomprogram, så at IAEA kan kontrollere, at Irans atomprogram er 100 % civilt; opfordrer VP/HR og Rådet til at genåbne de diplomatiske forhandlinger om andre spørgsmål af gensidig interesse for EU og Iran såsom den regionale sikkerhed, menneskerettigheder og situationen i Syrien, Afghanistan, Irak og Den Persiske Golf;
47. opfordrer derfor VP/HR og Rådet til på en konsekvent og bestemt måde at behandle en bred dagsorden sammen med Iran, som ud over atomspørgsmålet omfatter menneskerettigheder og regional sikkerhed; understreger behovet for, at EU i sin politik over for Iran giver udtryk for solidaritet med dem, der kæmper mod undertrykkelse og for de grundlæggende friheder og demokrati; understreger, at EU's tilstedeværelse i landet kunne sikre, at medlemsstaterne og EU bliver i stand til at foretage en ordentlig evaluering af udviklingen på alle områder og kommunikere med de iranske myndigheder; opfordrer derfor til, at der åbnes en EU-repræsentation i Teheran på et passende tidspunkt;

- **Libyen**

48. opfordrer VP/HR til hurtigt at udstationere tilstrækkeligt personale til og tilvejebringe den nødvendige institutionelle ekspertise i Libyen for at bistå landet med at opfylde dets behov og ønsker med hensyn til kapacitetsopbygning, regeringsførelse, civilsamfund og udvikling; opfordrer EU til at støtte den demokratiske overgang i Libyen på alle områder og opfordrer VP/HR til at sikre, at medlemsstaterne handler på en koordineret måde og i overensstemmelse med EU's principper og værdier og i overensstemmelse med den strategiske interesse i at opfylde Libyens behov og ønsker;

- **Syrien**

49. opfordrer VP/HR, Rådet og medlemsstaterne til at yde en indsats for at finde en løsning på krisen i Syrien; opfordrer VP/HR til at sikre, at medlemsstaterne optræder samlet og på en koordineret måde i FN's Sikkerhedsråd, som er det rigtige forum for en drøftelse om en mulig international og FN-støttet indsats i Syrien; opfordrer endvidere VP/HR til at øge bestræbelserne på at lægge diplomatisk pres på Rusland og Kina for at løse dødvandet omkring Syrien i Sikkerhedsrådet opfordrer VP/HR og Kommissionen til at undersøge alle de muligheder, der er for at levere og øge den humanitære indsats for at opfylde behovene i de nabolande, som er mest berørt af krisen i Syrien, navnlig på grund af tilstrømningen af flygtninge;

– **Det østlige naboland**

50. minder om, at de østlige nabolande har strategisk betydning; opfordrer til, at der gøres en større og mere politisk indsats for at nå målene for det østlige partnerskab som det anføres i Prag-erklæringen og konklusionerne fra Warszawa-topmødet og understreges i den fælles meddelelse om det østlige partnerskab: en køreplan for topmødet i efteråret 2013 af 15. maj 2012 navnlig i form af en fremskyndelse af den politiske associering og økonomiske integration, forbedret mobilitet for borgerne i et sikkert og velforvaltet miljø; mener, at EU navnlig bør fortsætte forhandlingerne om og indgåelsen af associeringsaftaler med de østlige partnere, som fremmer mobiliteten gennem mobilitetspartnerskaber og visumdialoger og sikrer fortsatte fremskridt gennem vedtagelse og gennemførelse af reformer i tæt samarbejde med Den Parlamentariske EURONEST-Forsamling; understreger, at alle beslutninger skal følges op af afsættelsen af de nødvendige bevillinger, og opfordrer til en bedre behandling af disse problemer inden for partnerskabet om modernisering;

51. beklager dog, at der næsten ingen fremskridt er sket i den overordnede situation omkring de demokratiske standarder og respekten for menneskerettighederne i de østlige partnerskabslande; understreger endvidere, at den fuldstændige udvikling af det østlige partnerskab kun kan ske, så snart alle de fastlåste konflikter er løst; opfordrer i denne sammenhæng EU til at deltage mere aktivt i de forskellige fredsprocesser og lancere troværdige initiativer, der har til formål at skabe bevægelse i det aktuelle dødvande, tilskynde til genoptagelse af dialogen mellem parterne og skabe forudsætningerne for samlede faste aftaler;

52. opfordrer derfor til et permanent og stærk indsats fra EU's side for at løse op for de fastlåste konflikter i regionen i samarbejde med andre vigtige regionale partnere, navnlig ved at bryde dødvandet i Nagorno-Karabakh-konflikten og spille en fuldgyldig rolle med hensyn til at støtte enhver efterfølgende fredsaf tale; mener, at konflikten i Transnistrien

kan og bør løses fredeligt, og opfordrer EU til at bidrage yderligere til denne proces, idet dette også kan udgøre en god prøvesag for de regionale partners gode vilje;

- **Moldova**

53. glæder sig over Republikken Moldovas flerstrengede bestræbelser for at nærme sig EU ved at fremme de indenlandske politiske reformer og ved at tage omfattende og positive skridt i "5+2"-forhandlingerne om konflikten i Transnistrien;

- **Ukraine**

54. understreger, at aftalen mellem EU og Ukraine, selv om den er parafeteret, kun vil blive underskrevet og ratificeret, hvis Ukraine opfylder de nødvendige krav, dvs. hvis landet respekterer mindretalsrettigheder, sikrer retsstatsprincippet gennem en styrkelse af stabiliteten, uafhængigheden og effektiviteten af de institutioner, der sikrer det, og respekterer oppositionens rettigheder og standser forfølgelsen af den og derved etablerer et virkeligt pluralistisk demokrati; opfordrer VP/HR og Kommissionen til at sikre tilstrækkelige bevillinger til at finansiere de yderligere valgobservationsmissioner, der er planlagt i forbindelse med det kommende parlamentsvalg i Ukraine; opfordrer det ukrainske parlament til at ændre straffeloven, som stammer helt tilbage fra Sovjettiden, og fjerne kriminelle sanktioner over for klare politiske handlinger, der er udført af embedsmænd i udøvelsen af deres officielle opgaver;

- **Belarus**

55. opfordrer myndighederne i Belarus til at løslade alle politiske fanger; opfordrer til, at udviklingen af forbindelserne med myndighederne i Belarus gøres betinget af fremskridt i retning af demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne; minder om, at der ikke kan ske fremskridt i dialogen mellem EU og Belarus, før alle politiske fanger er blevet frigivet og har fået æresoprejsning; glæder sig samtidig over EU's og Minsk-delegationens bestræbelser på at optage kontakt med og engagere sig mere i det belarussiske samfund, herunder gennem "en europæisk dialog for modernisering", lempelse af visumprocedurerne samt en styrkelse af belarussiske borgeres deltagelse i EU-programmer;

- **Det sydlige Kaukasus**

56. bemærker, at der er gjort betydelige fremskridt inden for rammerne af det østlige partnerskab med at styrke Den Europæiske Unions forbindelser til Armenien, Aserbajdsjan og Georgien; opfordrer til yderligere foranstaltninger til forbedring af relationerne mellem EU og de tre sydkaukasiske lande;

- **Sortehavsstrategien**

57. understreger Sortehavsområdet strategiske betydning for EUI og opfordrer endnu en gang Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde en strategi for Sortehavsområdet og dermed fastsætte en integreret og omfattende EU-tilgang til behandling af udfordringer og muligheder i regionen;

Rusland

58. støtter Unionens kritiske politik over for Rusland; mener, at Rusland er en vigtig strategisk partner og nabo, men er fortsat bekymret over, hvorvidt Rusland bakker op om retsstatsprincippet, pluralistisk demokrati og menneskerettigheder; beklager navnlig den vedvarende intimidering, chikane og arrestationer af repræsentanter fra oppositionen og ngo'er, den seneste lovgivning om finansiering af ngo'er og det stigende pres på de frie og uafhængige medier; opfordrer i den forbindelse EU til konsekvent at kræve, at de russiske myndigheder opfylder de forpligtelser, landet har som medlem af Europarådet og OSCE; understreger, at styrkelsen af retsstatsprincippet på alle områder af det russiske offentlige liv, herunder økonomien, ville være en konstruktiv reaktion på den stigende utilfredshed, som mange russiske borgere giver udtryk for, ligesom en sådan styrkelse er nødvendig for at etablere et reelt og konstruktivt partnerskab mellem EU og Rusland; understreger, at EU er rede til at bidrage til partnerskabet for modernisering og til efterfølgeren for den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale, for så vidt den er knyttet sammen med fremskridt med hensyn til menneskerettigheder, retsstatsprincippet og pluralistisk demokrati;
59. mener, at det bedste grundlag for et tættere samarbejde bør være en ambitiøs og omfattende ny partnerskabs- og samarbejdsaftale, som omfatter politisk dialog, handel og investeringer, energisamarbejde, dialog om menneskerettigheder, retfærdighed, frihed og sikkerhed; understreger behovet for at opbygge et gensidigt partnerskab mellem EU og de russiske samfund og glæder sig i denne sammenhæng over de fremskridt, der er opnået i forbindelse med gennemførelsen af de fælles foranstaltninger mod visumfri rejser som aftalt mellem EU og Rusland;
60. opfordrer VP/HR og Rådet til at samarbejde med Rusland og Kina om at løse uoverensstemmelserne - bl.a. i FN's Sikkerhedsråd - vedrørende vurderingen af situationen i Syrien med det fælles mål at standse volden, undgå borgerkrig og finde en varig fredelig løsning i Syrien; glæder sig over samarbejdet med Rusland i E3+3-forhandlingerne med Iran med henblik på at forhindre, at Iran kan tilegne sig atomvåben;
61. opfordrer EU og Rusland til at samarbejde om at styrke stabiliteten, det politiske samarbejde og den økonomiske udvikling i det delte naboskabsområde, samtidig med at de enkelte landes suveræne ret til valg af sikkerhedspolitik respekteres;
62. understreger, at der i takt med, at medlemsstaterne sammenkobler og integrerer deres nationale markeder gennem investeringer i infrastruktur og fastsættelse af fælles regler, også fortsat bør gøres en indsats for i samarbejde med Rusland at finde frem til kreative og gensidigt acceptable foranstaltninger, som sigter mod at mindske diskrepansen mellem de to energimarkeder;
63. er bekymret over den nylige militarisering af Kaliningrad-området, hvilket skaber større usikkerhed i EU-området;

– Centralasien

64. støtter EU's regionale tilgang til Centralasien, som er vigtig for løsningen af den regionale

dimension af spørgsmål som f.eks. organiseret kriminalitet, smugleri (narkotika, radioaktive stoffer og mennesker), terrorisme, naturlige og menneskeskabte miljøkatastrofer og forvaltning af vand- og energiresourcer; beklager dog manglen på reelle fremskridt, som kun delvis skyldes de begrænsede bevillinger; understreger, at et sådant engagement skal være konsekvent og betinger (mere for mere) af fremskridt med hensyn til demokratisering, menneskerettigheder, god regeringsførelse, bæredygtig samfundsøkonomisk udvikling, retsstatsprincippet og bekæmpelse af korruption; understreger, at den regionale tilgang ikke må undergrave mere avancerede staters individuelle bestræbelser; bemærker, at man i EU's samarbejdsstrategi for Centralasien identificerer syv prioriterede områder, men afsætter for få bevillinger til, at de kan have nogen virkning inden for alle politikområder; opfordrer EU til i højere grad at fastlægge prioriteterne i overensstemmelse med de afsatte bevillinger; minder om betydningen af regionen, hvad angår økonomisk samarbejde, energi og sikkerhed, men understreger, at det er vigtigt at sikre, at udviklingssamarbejdet ikke gøres afhængigt af økonomiske energipolitiske og sikkerhedsmæssige interesser; understreger alligevel betydningen af EU's dialog med centralasiatiske lande om regional sikkerhed, navnlig i forbindelse med situationen i Afghanistan og en mulig eskalering i forholdet mellem Usbekistan og Tadsjikistan; foreslår, at EU undersøger mulighederne for at samle ressourcerne fra de medlemsstater, der er aktive i regionen;

65. bemærker, at den generelle situation med hensyn til menneskerettigheder, arbejdsmarkedsrettigheder, manglende støtte til civilsamfundet og retsstatsprincippet fortsat vækker bekymring; opfordrer til, at dialogerne om menneskerettigheder styrkes og gøres mere effektive og resultatorienterede, og at civilsamfundets organisationer inddrages i samarbejdet om forberedelse, overvågning og gennemførelse af sådanne dialoger; opfordrer EU og VP/HR til offentligt at rejse sager vedrørende politiske fanger, fængslede menneskerettighedsforkæmpere og journalister og til at kræve øjeblikkelig løsladelse af alle politiske fanger og retfærdig og åben rettergang for andre fanger; opfordrer til, at retsstatsinitiativet anvendes til at forbedre gennemsigtigheden over for civilsamfundets organisationer og omfatter klare mål, der kan muliggøre en gennemsigtig vurdering af dets gennemførelse og resultater;
66. mener, at de energi- og ressourcerige centralasiatiske lande giver gode muligheder for, at EU kan diversificere forsyningskilder og -ruter; bemærker, at EU er en pålidelig aftager, og at det er nødvendigt, at producentlandene påviser deres pålidelighed som leverandører til aftagerlandene og over for udenlandske investorer ved blandt andet at skabe lige konkurrencevilkår for nationale og internationale selskaber i overensstemmelse med retsstatsprincippet; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til fortsat at yde støtte til energiprojekter og fremme kommunikationen om vigtige mål som f.eks. den sydlige korridor og den transkaspiske rørledning uden at krænke principperne om god regeringsførelse og gennemsigtighed som win-win-elementer i energisamarbejdet mellem EU og partnerlandene;
67. understreger, at udnyttelsen og forvaltningen af naturens ressourcer, navnlig hvad angår vand, fortsat giver anledning til stridigheder i regionen og er en kilde til ustabilitet, spændinger og potentielle konflikter; glæder sig i denne sammenhæng over EU's vandinitiativ for Centralasien, men opfordrer til en mere effektiv og konstruktiv dialog mellem vandafgivende bjerglande og vandmodtagende lande med henblik på at udvikle

fornuftige og bæredygtige måder til løsning af vandproblemer og vedtage omfattende og langsigtede vanddelingsaftaler;

- **Afghanistan**

68. er bekymret over genopblusningen af volden i kølvandet på sammenbruddet i fredsforhandlingerne; fremhæver vigtigheden af en subregional centralasiatisk tilgang til håndtering af grænseoverskridende smugling af mennesker og varer og til bekæmpelse af den ulovlige produktion af og handel med narkotika, som udgør hovedfinansieringskilden for den organiserede kriminalitet og terrorismen; anmoder om et forbedret samarbejde mellem de medlemsstater, som deltager i NATO's ISAF-mission for at styrke indsats effektiviteten; opfordrer til, at der gøres en større indsats for at styrke kapaciteten hos Den Islamiske Republik Afghanistans regering og de nationale sikkerhedsstyrker og for at hjælpe den brede befolkning med landbrugsmæssig og samfundsøkonomisk udvikling, så landet kan påtage sig det fulde ansvar for sin egen sikkerhed, når overdragelsen af ansvaret for den interne sikkerhed til de afghanske styrker er fuldendt ved udgangen af 2014
69. bemærker med stor bekymring i forhold til den berørte befolkning, at den militære indsats i Afghanistan ikke har ført til opbygningen af en bæredygtig stat med demokratiske strukturer, forbedrede leveforhold for flertallet – navnlig kvinder og piger – og udskiftning af narkotikadyrkning med andre former for landbrug, men i stedet har ført landet ud i en hidtil uhørt grad af korruption; opfordrer i anledning af den tilskyndede tilbagetrækning af de europæiske tropper EU og medlemsstaterne til som en prioritet at udarbejde en sikkerhedsplan for de afghanere, der har støttet de europæiske statsopbygningsindsats, og hvis eksistens muligvis er truet som følge af, at de europæiske tropper forlader landet, navnlig de kvindelige aktivister; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at foretage en ærlig evaluering af EU's og medlemsstaternes politik i Afghanistan siden 2001 og til at fremlægge en realistisk plan for de fremtidige EU-aktiviteter i regionen inden udgangen af året;
70. understreger behovet for et styrket samarbejde med lande som Rusland, Pakistan, Indien og Iran om behandlingen af problemerne i Afghanistan, navnlig i forbindelse med narkotikahandel, terrorisme og afsmitning i nabolandene og i regionen generelt;

- **Amerika**

- **USA**

71. mener i høj grad, at USA er EU's vigtigste strategiske partner; opfordrer derfor EU til klart at prioritere en uddybning af de transatlantiske forbindelser på alle niveauer;
72. understreger de transatlantiske forbindelsers afgørende betydning; mener, at regelmæssige topmøder mellem EU og USA ville skabe mulighed for at fastlægge fælles mål og koordinere strategier over for trusler og udfordringer med global relevans, herunder bl.a. økonomisk styring, samt at udvikle en fælles holdning over for nye magter; glæder sig over rapporten fra arbejdsgruppen på højt niveau om beskæftigelse og vækst; mener, at det transatlantiske økonomiske råd og den transatlantiske dialog mellem de lovgivende myndigheder bør omfatte overvejelser omkring EU's og USA's strategiske forhold til

BRICS-landene samt andre relevante vækstlande, med ASEAN, Den Afrikanske Union, Mercosur, Andesfællesskabet og CELAC og omkring, hvordan lovgivningsmæssig konvergens med sådanne lande fremmes; understreger betydningen af det transatlantiske økonomiske råd som organ med ansvar for at styrke den økonomiske integration og der lovgivningsmæssige samarbejde og af dialogen mellem de lovgivende myndigheder som et forum for parlamentarisk dialog og koordinering af det parlamentariske arbejde fra begge sider om problemer af fælles interesse, navnlig lovgivning af betydning for det transatlantiske marked; minder om nødvendigheden hurtigt af at oprette et transatlantisk politisk råd som et ad hoc-organ for systematisk høring og samordning på højt plan om udenrigs- og sikkerhedspolitiske anliggender mellem EU og USA sammen med NATO;

73. noterer sig, at USA i stadig større grad koncentrerer sin indsats i form af politiske og økonomiske investeringer og militære ressourcer i Stillehavsområdet, hvilket afspejler Kinas, Indiens og andre asiatiske vækstlandes stigende globale og regionale betydning; bemærker endvidere, at Asien bør have en vigtigere plads på EU's og medlemsstaternes udenrigspolitiske dagsorden; opfordrer derfor til, at USA's og EU's politik over for Kina, Indien og andre vækstlande i Asien samordnes i højere grad for at undgå afkobling af deres respektive tilgange til nøglepolitikker;
74. mener, at USA fortsat vil yde et afgørende bidrag til den kollektive sikkerhed i det euro-atlantiske område og bekræfter det transatlantiske sikkerhedsnets varige og afgørende betydning; understreger, at opbygningen af en stærkere europæisk sikkerhed og forsvarskapaciteter i lyset af den ændrede geostrategiske og økonomiske situation udgør en vigtig måde til styrkelse af det transatlantiske net;

- **Latinamerika**

75. opfordrer til, at den politiske dialog mellem EU og Latinamerika øges på alle niveauer, herunder topmøder mellem statscheferne og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, idet dette er et vigtigt værktøj til opnåelse af politisk enighed; opfordrer til, at de politiske tilsagn, der afgives under topmøderne mellem EU og Latinamerika, bliver fulgt op af afsætning af de nødvendige bevillinger; udtrykker dyb bekymring over, at Argentina for nylig har nationaliseret en stor spanskejet olieselskab (YPF) og desuden har opført sig lidet konstruktivt i forhold til Storbritanniens Falklandsøer;
76. foreslår, at der gennemføres en undersøgelse af mulighederne for et tættere samarbejde, særlig økonomisk samarbejde, mellem Amerika og EU med henblik på at indgå en fælles frihandelsaftale;
77. opfordrer til en styrkelse af de eksisterende menneskerettighedsdialoger med en højere grad af involvering af Europa-Parlamentet og til indledningen af en dialog for at styrke samarbejdet om vigtige sikkerhedsmæssige problemer, ikke mindst de ødelæggende konsekvenser af organiseret kriminalitet og narkotikakriminalitet for de statslige institutioner og menneskers sikkerhed; bemærker, at det 7. EU-LAC-topmøde mellem stats- og regeringscheferne, som afholdes i Chile i januar 2013, kunne være en god lejlighed til at præsentere nye visioner for biregionalt samarbejde på en række af politiske og socioøkonomiske områder;
78. understreger, at social samhørighed fortsat skal være et centralt princip i strategien for

udviklingssamarbejdet med Latinamerika, dels på grund af de samfundsøkonomiske følger, dels på grund af dens betydning for en konsolidering af de demokratiske institutioner i regionen og retsstatsprincippet; understreger ligeledes, at det er nødvendigt med yderligere udviklingssamarbejde mellem EU og mellemindkomstlandene i Latinamerika for at mindske de store uligheder, der fortsat findes i regionen; opfordrer til en styrkelse af trepartssamarbejde og syd-syd-samarbejde med de sydamerikanske lande;

79. bemærker den afgørende betydning, som udviklingen i Brasilien har for regionen og globalt, idet landet kombinerer økonomiske og sociale programmer med demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende frihedsrettigheder; opfordrer til en styrkelse af det strategiske partnerskab mellem EU og Brasilien samt den politiske dialog;
80. glæder sig over, at associeringsaftalen med Centralamerika snart vil blive underskrevet og gjort til genstand for Europa-Parlamentets godkendelsesprocedure; understreger, at den som den første omfattende EU-aftale mellem regioner styrker forholdet og fremmer en regional tilgang samtidig med, at integrationen i Latinamerikansk styrkes; agter nøje at følge gennemførelsen af aftalen, og i særdeleshed dens indvirkning på menneskerettighederne og retsstatsprincippet i Mellemamerika;
81. glæder sig også over, at handelsaftalen mellem EU og Colombia og Peru snart vil blive underskrevet og blive gjort til genstand for Europa-Parlamentets godkendelsesprocedure; minder om, at denne aftale ikke kan ses som en definitiv ramme for forholdet mellem EU og disse lande, men som et yderligere skridt mod en samlet associeringsaftale, som lader døren stå på klem for andre lande i Andesfællesskabet;
82. minder om, EU's mål er at undertegne en associeringsaftale med alle medlemmer af Det Andinske Fællesskab; mener, at associeringsaftalen med Mercosur ville repræsentere et vigtigt fremskridt i de strategiske forbindelser med Latinamerika, såfremt aftalen baseres på principperne om retfærdig frihandel, retssikkerhed for investeringer, respekt for de internationale, arbejds- og miljøbestemmelser samt parternes pålidelige adfærd;
83. beklager, at Kommissionens forslag til forordning om et arrangement med generelle toldpræferencer og instrumentet for udviklingssamarbejde ikke omfatter de strategiske forbindelser med Latinamerika, idet en række sårbare lande i regionen dermed udelukkes; minder om, at nogle lande i Latinamerika er blandt de lande i verden, der har størst ulighed, for så vidt angår indkomst pr. indbygger, og at denne vedvarende ulighed opstår i områder med lav socialøkonomisk mobilitet; mener, at EU's budskab til regionen er vækker stor bekymring, da det i praksis betyder, at EU ikke tillægger regionen den betydning, den fortjener, på trods af de mange politiske og handelsmæssige tilsagn samt de fælles globale interesser;

– **Afrika**

84. bemærker, at den fælles Afrika/EU-strategi oprindeligt fokuserede på Den Afrikanske Union og på teknisk støtte til institutionel kapacitetsopbygning og politikker på en række områder som fred og sikkerhed, menneskerettigheder, fremme af demokrati, retsstatsprincippet og gennemførelse af 2015-udviklingsmålene; minder om, at der, selv om en sådan omfattende tilgang stadig er relevant, er et presserende behov for at komme videre end til institutionel kapacitetsopbygning på kontinentalt plan i retning af udvikling

af et politisk partnerskab til fremme af fred, sikkerhed og samfundsøkonomisk udvikling på regionalt og subregionalt plan; opfordrer til en udvidelse af sådanne politiske partnerskaber til også at omfatte de regionale økonomiske fællesskaber, ikke blot som en strategi til styrkelse af Den Afrikanske Union, men også som et middel til at styrke partnerskabet mellem Afrika og EU på regionalt og subregionalt plan for på denne måde at varetage de afrikanske og europæiske borgeres politiske, sikkerhedsmæssige og økonomiske interesser; beklager det tilbageslag, som skyldes statskup i Mali og Guinea-Bissau, i forhold til AU's, EU's og FN's demokratiske principper og mål; opfordrer til, at den forfatningsmæssige orden straks genetableres i disse lande

85. henviser til EU's strategier for regionen Afrikas Horn og Sahel; mener, at de strukturelle årsager til konflikten i regionerne skal løses for at bane vejen for en bæredygtig, fredelig løsning på problemerne og give befolkningen bedre fremtidsudsigter, hvilket indebærer sikring af retfærdig adgang til ressourcer, bæredygtig udvikling af regionerne og indkomstudligning; opfordrer til en evaluering af Unionens politikker, hvor der anvendes omfattende udviklingsstøtte og diplomatiske ressourcer, for at vurdere indvirkningen på befolkningen; opfordrer ligeledes til en tættere associering mellem Europa-Parlamentet, det Panafricanske Parlament og regionale parlamentariske samarbejdsformer for at sikre større ansvarlighed omkring politiske og budgetmæssige beslutninger i forhold til beboerne på begge kontinenter og som et grundlag for at måle og evaluere fremskridt i gennemførelsen af politikker;
86. er dybt foruroliget over spændingerne mellem Sudan og Sydsudan; opfordrer begge sider til at vise politisk vilje til at løse deres udestående problemer efter løsrivelsen med udgangspunkt i den køreplan, der er indeholdt i FN's Sikkerhedsråds resolution 2046 (2012) af 2. maj 2012; understreger, at langsigtet stabilitet i regionen kræver en ny samlet, omfattende international strategi, hvor EU spiller en rolle sammen med andre globale og regionale aktører, og som ikke kun fokuserer på Nord-Syd-spørgsmålet og situationen i Sydkordofan og Den Blå Nil, men også på den længe tiltrængte reformproces i Sudan og udbygningen af de demokratiske reformer i Sydsudan;
87. henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om situationen i Vestsahara opfordrer Marokko og Polisario Front til at fortsætte forhandlingerne om en fredelig og varig løsning på konflikten i Vestsahara og understreger den vestsaharanske befolknings ret til selvbestemmelse og deres ret til at træffe afgørelse om Vestsaharas status gennem en folkeafstemning i overensstemmelse med de relevante FN-resolutioner;

– **Asien**

88. opfordrer EU til at styrke og øge sin tilstedeværelse i Asien/Stillehavsområdet, i særdeleshed ved at sætte fokus på overgange til demokratiske forhold i Indonesien, der er verdens største muslimske stat, og ved at bidrage med sin erfaring og ekspertise i forbindelse med multilaterale initiativer i og omkring ASEAN og den gradvise udvikling af stadig flere initiativer på tværs af Stillehavet; mener, at EU-Udenrigstjenesten nu bør udnytte samtlige muligheder for at fremme samarbejdet mellem EU og Asien; mener, at Bandar Seri Begawan-handlingsplanen til styrkelse af ASEAN-EU-partnerskabet er det første skridt i denne retning; glæder sig endvidere over den nylige vedtagelse af venskabstraktaten som en mulighed for at uddybe samarbejdet med henblik på at nå videre

end handelsaftaler mellem EU og de asiatiske lande; understreger, at gensidig økonomisk og kulturel inspiration skal gives en højere prioritet, i særdeleshed ved at fremme direkte investeringsmuligheder og gøre adgang for studerende og forskere nemmere og mere attraktiv; bemærker, at dette forudsætter en strategisk samordning af medlemsstaternes og EU's indsats i stedet for parallelle og modsatrettede nationale politikker; bemærker, at EU som en neutral partner bør være en aktiv fortaler for en stabil og fredelig løsning baseret på multilaterale institutioner i den anspændte regionale sikkerhedskontekst i Asien/Stillehavsområdet, herunder territoriale uoverensstemmelser i Det Sydkinesiske Hav og problemerne omkring Nordkorea;

89. opfordrer til, at der hurtigt indledes forhandlingerne om en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Japan;

- **Kina**

90. glæder sig over fremskridtene i udviklingen af et strategisk partnerskab mellem EU og Kina, herunder udviklingen af en tredje søjle for dialog mellem mennesker ud over de økonomiske og sikkerhedsmæssige dialoger; understreger det stigende afhængighedsforhold mellem EU's og Kinas økonomier og minder om betydningen af den hurtige vækst i den kinesiske økonomi og indvirkningen på det internationale system;

91. bemærker, at ændringerne i ledelsen i Kina for alvor vil afsløre landets udvikling bekræfter målet om at udvikle et omfattende strategisk partnerskab med Kina; opfordrer EU og medlemsstaterne til at være mere konsekvente og strategiske i deres respektive udmeldinger og politikker for derigennem at bidrage til og støtte udviklingen i den rigtige retning; understreger, at dette indebærer en eliminering af forskellene mellem medlemsstaternes og EU's prioriteringer i forhold til menneskerettigheder i Kina, menneskerettighedsdialogen og støtte til civilsamfundets organisationer;

- **Japan**

92. understreger behovet for at konsolidere EU's forbindelser med Japan som en betydelig international aktør, som deler fælles demokratiske værdier med os og er en naturlig partner for samarbejdet i multilaterale fora og inden for problemer af gensidig interesse; glæder sig til gennemførelsen af den omfattende rammeaftale og frihandelsaftalen;

- **Syd- og Østasien**

93. opfordrer EU til at gøre en mere aktiv indsats i Syd- og Sydøstasien for at støtte den demokratiske udvikling og forbedringer inden for regeringsførelse og retsstatsprincippet; glæder sig derfor over tilsagnet om, at Pakistan forbliver et demokratisk, verdsligt, stabilt og socialt inklusivt samfund; glæder sig over den første strategiske dialog mellem EU og Pakistan, som fandt sted i juni 2012, og over tilsagnene om konstruktive drøftelser om et styrket bilateralt samarbejde og udveksling af synspunkter om regionale og internationale spørgsmål af fælles interesse, herunder en mere proaktiv bekæmpelse af terrorisme; opfordrer EU og medlemsstaterne til at styrke forbindelserne med Indien med henblik på at fremme demokrati, social inklusion, retsstatsprincippet og menneskerettighederne og opfordrer EU og Indien til hurtigt at afslutte de igangværende forhandlinger om en omfattende frihandelsaftale mellem EU og Indien, som vil stimulere handelen mellem EU

og Indien og den økonomiske vækst; opfordrer EU og medlemsstaterne til fuldt ud at støtte genopbygningen af Sri Lanka efter krigen og den økonomiske udvikling og opfordrer i denne sammenhæng Rådet til nøje at overveje en genetablering af Sri Lankas gunstige handelsbetingelser med EU, navnlig landets GSP+-handelsstatus; glæder sig over EU's aktive støtte til demokratiseringsprocessen i Myanmar;

94. glæder sig over den vellykkede afvikling af præsident- og parlamentsvalget i Taiwan den 14. januar 2012; glæder sig over Taiwans fortsatte indsats for at sikre fred og stabilitet i Asien og Stillehavsområdet; erkender fremskridtet i forbindelserne på tværs af Taiwanstrædet, og særlig de styrkede økonomiske forbindelser, og at tættere økonomiske bånd med Taiwan kunne forbedre EU's adgang til det kinesiske marked; opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til i overensstemmelse med Parlamentets beslutning om FUSP af maj 2011 at tage konkrete skridt til at styrke de økonomiske forbindelser mellem EU og Taiwan yderligere og fremme forhandlingen af en økonomisk samarbejdsaftale mellem EU og Taiwan; gentager sin støtte til, at Taiwan kan deltage fuldgyldigt i relevante internationale organisationer og aktiviteter, herunder bl.a. Verdenssundhedsorganisationen; anerkender, at EU's visumfritagelsesprogram for taiwanere, som trådte i kraft i januar 2011, har været til gensidig gavn; tilskynder til et nærmere bilateralt samarbejde mellem EU og Taiwan inden for handel, forskning, kultur, uddannelse og miljøbeskyttelse;
95. opfordrer EU til at øge opmærksomheden omkring alvorlige menneskerettighedskrænkelser, masse mord og umenneskelig behandling i arbejdslejrene og lejrene for politiske fanger i Nordkorea og opfordrer til at støtte ofre for sådanne krænkelser;

– **Multilaterale partnere**

• **G-7, G-8 og G-20**

96. mener, at G-20 på baggrund af BRICS-landenes og andre nye vækstlandes øgede betydning og det flerdimensionelle globale styringssystem, der er ved at tage form, kunne være et nyttigt og særligt passende forum for konsensuskabelse, som er inklusivt, baseret på partnerskab og i stand til at fremme konvergens, herunder lovgivningsmæssig konvergens; er imidlertid af den opfattelse, at G-20 endnu ikke har bevist sin evne til at omsætte konklusioner fra topmøder til bæredygtige politikker, som tager fat på vigtige udfordringer, ikke mindst kontrollen med skattely og andre udfordringer og trusler som følge af den internationale finansielle og økonomiske krise; påpeger i denne forbindelse, at G-8 kan spille en rolle som et konsensuskabende forum forud for G-20-mødet; mener også, at G-8 bør udnyttes i bestræbelserne på at afstemme holdninger med Rusland, således at der kan sikres en koordineret og effektiv reaktion på fælles udfordringer;

• **FN**

97. opfordrer i betragtning af, at effektiv multilateralisme efter dets opfattelse er en af hjørnestenene i EU's udenrigspolitik, EU til at påtage sig en ledende rolle i det internationale samarbejde og til at fremme en global indsats fra det internationale samfunds side; opfordrer EU til yderligere at fremme synergier i FN-systemet, til at fungere som brobygger i FN og til at engagere sig i regionale organisationer og med

strategiske partnere på globalt plan; udtrykker sin støtte til fortsættelse af FN-reformen; opfordrer EU til at bidrage til forsvarlig økonomisk forvaltning og budgetdisciplin i forhold til FN's ressourcer;

98. opfordrer EU til at presse på for at få gennemført en omfattende reform af FN's Sikkerhedsråd for at styrke dets legitimitet, regionale repræsentation og effektivitet; understreger, at en sådan reformproces uigenkaldeligt kan sættes i gang af EU's medlemsstater, hvis de i overensstemmelse med Lissabon-traktatens målsætning om at styrke EU's udenrigspolitik og EU's rolle inden for den verdensomspændende freds- og sikkerhedspolitik kræver en permanent plads til EU i et udvidet og reformeret FN's Sikkerhedsråd; opfordrer VP/HR til snarest at tage initiativ til at udforme en fælles holdning med dette formål; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til, indtil en sådan fælles holdning er vedtaget, straks at vedtage og iværksætte et rotationssystem i FN's Sikkerhedsråd for at sikre, at EU permanent har en plads i FN's Sikkerhedsråd;
99. anser det for vigtigt, at FN's Generalforsamlings resolution om EU's deltagelse i FN's Generalforsamlings arbejde gennemføres fuldt ud, og at EU arbejder hensigtsmæssigt og på en samordnet måde i forbindelse med væsentlige spørgsmål; opfordrer EU til yderligere at forbedre koordinationen af medlemsstaternes holdninger og interesser i FN's Sikkerhedsråd; glæder sig over opstillingen af EU's prioriteringer vedrørende FN på mellemlang sigt og opfordrer til, at Parlamentets Udenrigsudvalg regelmæssigt høres vedrørende den årlige gennemgang og eventuelle gennemførelsesopgaver; understreger behovet for et stærkere offentligt diplomati vedrørende FN-anliggender og for, at den europæiske befolkning informeres mere effektivt om EU's rolle i verden;
100. er overbevist om behovet for at opbygge partnerskaber på områderne konfliktforebyggelse, civil og militær katastrofehåndtering og fredsskabelse samt, med dette på sinde, at gøre EU-FN-styringsgruppen mere operationel i krisehåndteringssammenhæng; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre yderligere fremskridt i operationaliseringen af princippet om beskyttelsesansvar og til at arbejde sammen med FN-partnerne om at sikre, at dette koncept bliver en del af konfliktforebyggelsen og postkonfliktgenopbygningen; opfordrer til udarbejdelse af en Interinstitutionel konsensus om beskyttelsesansvar og en fælles konfliktforebyggelsespolitik parallelt med den allerede foreliggende konsensus om humanitær bistand og konsensus om udvikling, hvilket kunne sikre større konsekvens i EU indsats i forbindelse med disse spørgsmål i FN-fora;
101. minder om, at den omfattende tilgang til EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed, som blev vedtaget af Rådet den 1. december 2008, anerkender de tætte forbindelser mellem fred, sikkerhed, udvikling og ligestilling mellem mænd og kvinder og bør være en hjørnesteen for FUSP; understreger, at EU konsekvent har opfordret til fuld gennemførelse af den dagsorden vedrørende kvinder, fred og sikkerhed, der er fastlagt i FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) og 1820 (2008) og efterfølgende styrket ved vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1888 og 1889 (2009) samt 1960 (2010), især behovet for at bekæmpe vold mod kvinder i konfliktsituationer og fremme af kvinders deltagelse i fredsopbygning; opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, til at vedtage nationale handlingsplaner vedrørende kvinder, fred og sikkerhed og understreger, at handlingsplanerne bør baseres

på fælles europæiske minimumsstandarder for så vidt angår mål, gennemførelse og overvågning i hele EU;

102. understreger behovet for at udvikle mere effektive retningslinjer for mægling og kapacitet gennem et samarbejde mellem EU og FN om mæglingskapacitet for dermed at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed for at muliggøre rettidig og koordineret mægling, bl.a. ved at sikre, at kvinder deltager i mæglingsprocessen; finder det afgørende for gennemførelsen af EU's menneskerettighedspolitik at udvikle FN's Menneskerettighedsråds kapacitet til at behandle alvorlige og akutte situationer, der truer menneskerettighederne, at styrke tilsynet med gennemførelsen af henstillingerne i de særlige procedurer samt at styrke processen for den universelle regelmæssige gennemgang; opfordrer EU til fortsat at støtte den internationale straffedomstol for at sikre en effektiv beskyttelse af menneskerettighederne og bekæmpelse af straffrihed;
103. opfordrer VP/HR og Rådet til i forbindelse med FN-forhandlingerne om en våbenhandelsstraktat (ATT) at bestræbe sig på at sikre de højest mulige beskyttelsesstandarder i henhold til international lovgivning om menneskerettigheder og den humanitære folkeret, ved at fastsætte normer, der går videre end dem, der allerede er vedtaget på EU-plan i den fælles holdning om våbeneksport; understreger, at EU's deltagerstater må afholde sig fra at acceptere lavere standarder, som utvivlsomt vil skade ATT's succes og effektivitet;

- **EU og NATO**

104. glæder sig over EU's og NATO's tilsagn om at styrke deres strategiske partnerskab, som blev stadfæstet i det nye strategiske koncept og på topmødet i Chicago, og understreger fremskridtet i forbindelse med det praktiske operationelle samarbejde; bemærker, at den aktuelle økonomiske krise i verden og i Europa har ført til bestræbelser på at nå frem til en omkostningseffektiv og akut påkrævet operationel kapacitet i både EU og NATO; opfordrer derfor VP/HR til at være mere proaktiv, når det gælder fremme af yderligere konkrete forslag til vedrørende samarbejde mellem organisationer, bl.a. gennem Det Europæiske Forsvarsagentur (med intelligent forsvar, samordning og deling samt en helhedsorienterede tilgang med udgangspunkt i, at initiativerne supplerer hinanden); opfordrer til, at der findes en hurtig politisk løsning på blokeringen af samarbejdet i henhold til "Berlin Plus"-aftalerne, som bremser udsigten til, at de to organisationer kan samarbejde mere effektivt;

- **Europarådet**

105. opfordrer medlemsstaterne til at overholde deres forpligtelser om hurtigt at afslutte forhandlingerne om EU's tiltrædelse af den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder(EMRK); understreger vigtigheden af Europarådets procedurer for tilsyn med overholdelsen af standarderne og resultaterne af tilsynet, da de yder et vigtigt bidrag til vurderingen af nabolandenes fremskridt i gennemførelsen af demokratiske reformer;
106. understreger, at EU's tiltrædelse af EMRK er en historisk mulighed for at bekræfte menneskerettighederne som en af EU's kerneværdier og som grundlaget for forbindelserne med tredjelande og håber at det vil ske uden unødige forsinkelser; bekræfter, at EU's

tiltrædelse af EMRK er et vigtigt skridt i retning af en yderligere styrkelse af beskyttelsen af menneskerettighederne i Europa;

- **OSCE**

107. støtter dialogen om en reform af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) på betingelse af, at dette ikke medfører en svækkelse af eksisterende institutioner og mekanismer eller påvirker deres uafhængighed; fremhæver nødvendigheden af at fastholde balancen mellem OSCE's tre dimensioner ved at udvikle dem sammenhængende og ambitiøst og bygge på det, der allerede er opnået; understreger desuden, at problemer med og trusler mod sikkerheden skal behandles via alle tre dimensioner, hvis en reel effekt skal kunne opnås; opfordrer OSCE til at styrke sin kapacitet yderligere for at sikre overholdelsen og gennemførelsen af de principper, som de deltagende stater har tilsluttet sig, og de forpligtelser, som de har påtaget sig, inden for alle tre dimensioner, bl.a. ved at forbedre opfølgingsmekanismerne;

- **GCC**

108. forventer, at EU udvikler et reelt strategisk partnerskab med Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC), herunder en åben, regelmæssig og konstruktiv dialog og et struktureret samarbejde om menneskerettigheder og demokrati samt overgangsprocessen og krisehåndteringen i de sydlige nabolandslande; gentager for at støtte dette mål, at EU-Udenrigstjenesten bør afsætte flere menneskelige ressourcer til regionen og åbne delegationer i de vigtigste GCC-lande; understreger, at man ikke kan blive ved med at se bort fra menneskerettigheder, kvinders rettigheder, retsstatsprincippet og de demokratiske forhåbninger for befolkningerne i GCC-landene, fra Bahrain til Saudi-Arabien, i forbindelse med EU's politikker over for regionen;

- **Den Arabiske Liga**

109. anerkender den stadig vigtigere rolle, som regionale organisationer, bl.a. Den Arabiske Liga, men også Den Islamiske Konferenceorganisation og Den Økonomiske Samarbejdsorganisation, spiller og opfordrer EU til at styrke samarbejdet, i særdeleshed omkring spørgsmål vedrørende overgangsprocesser og krisehåndtering i de sydlige nabolandslande; glæder sig over EU's indsats for at bistå Den Arabiske Liga i integrationsprocessen;

– **Tematiske FUSP-prioriteter**

- **Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik**

110. understreger, at FSFP-aktioner bør integreres i en samlet politik over for lande og regioner i krise, hvor EU's værdier og strategiske interesser står på spil, og hvor FSFP-operationer ville skabe en reel merværdi med hensyn til at styrke fred, stabilitet og retsstatsprincipperne; understreger endvidere behovet for en proces, hvor der drages lære af tidligere erfaringer, og hvor man mere præcist kan evaluere de enkelte operationers vellykkede gennemførelse og varige indvirkning på stedet;

111. gentager sin opfordring til, at VP/HR, Rådet og medlemsstaterne behandler de mange

problemer i forbindelse med det civile og militære samarbejde, fra manglen på kvalificeret personale og udstyr til den manglende balance; opfordrer særdeleshed til indsættelse af medarbejdere på områderne retlige anliggender, civil administration, toldvæsen og mægling, for at sikre, at der tilføres passende og tilstrækkelig ekspertise til FUSP-missionerne; opfordrer VP/HR til at fremsætte konkrete forslag til løsning af denne personalemangel, i særdeleshed på området civil krisehåndtering og de sektorer, der beskrives ovenfor;

112. glæder sig over krav om højere grad af samordning og deling af vigtige nøglekapaciteter på det militære område, forbedret kapacitet til at planlægge og udføre missioner og operationer samt integration af civile og militære missioner og operationer; fremhæver, at det er nødvendigt fortsat at forbedre gennemførelsen af FSFP-missionerne og -operationerne, bl.a. gennem evaluering af resultaterne, benchmarking, konsekvensvurdering, identifikation og gennemførelse af de indhøstede erfaringer og udvikling af bedste praksis med hensyn til en effektiv og produktiv FSFP-indsats; beklager dog, at de politiske begrænsninger for samarbejde nogle gange forhindrer, at der med bedste praksis kan skabes synergier;

- **Våbenhandel**

113. minder om, at EU-medlemsstaterne tegner sig for over en tredjedel af den globale våbeneksport; opfordrer medlemsstaterne til ikke blot at overholde de otte kriterier i fælles holdning 2008/944/FUSP (EU's adfærdskodeks for våbeneksport) men også principperne for EU's udviklingspolitik; opfordrer til, at ansvaret for bestemmelserne om våbeneksport overføres til EU; minder medlemsstaterne om, at udviklingslandene først og fremmest bør investere de finansielle ressourcer i bæredygtig social og økonomisk udvikling, demokrati og retsstatslige forhold; opfordrer VP/HR og medlemsstaterne til at benytte den igangværende revision af fælles holdning 2008/944/FUSP til at styrke gennemførelsen og overvågningen af EU's kriterier for våbeneksport; opfordrer VP/HR og medlemsstaterne til at tale med en stemme i forbindelse med FN-forhandlingerne om en global våbenhandelstraktat (ATT) og til at arbejde for en stram og holdbar ATT, som indebærer, at parterne nægter at eksportere våben, hvis der er en alvorlig risiko for, at disse våben anvendes til alvorlige krænkelse af den internationale lovgivning om menneskerettigheder eller den humanitære folkeret, herunder folkemord, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser;

- **Konfliktforebyggelse og fredsopbygning**

114. opfordrer VP/HR til at fremsætte forslag, der kan styrke EU-Udenrigstjenestens kapacitet i forbindelse med konfliktforebyggelse og fredsopbygning med særlig henvisning til Göteborg-programmet og til at udvide EU's kapacitet til at forebygge konflikter og stille mæglingskapacitet til rådighed sideløbende med krisestyringskapaciteten, som der er afsat flere bevillinger til; opfordrer til, at der hurtigt gøres status over EU's politik vedrørende konfliktforebyggelse og fredsopbygning så VP/HR kan melde tilbage til Parlamentet med forslag til styrkelse af EU's kapacitet udadtil og reaktionsmuligheder på dette område; glæder sig over Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens forslag om at opføre en budgetpost med en bevilling på EUR 500 000 til konfliktforebyggelses- og mæglingstjenesten i EU-Udenrigstjenestens budget for 2013

efter en vellykket gennemførelse ved årets slutning af en forberedende indsats efter forslag fra Parlamentet; opfordrer VP/HR til at styrke kvindernes deltagelse i konfliktforebyggelse, mæglings- og fredsopbygningsmekanismer;

115. anser forslaget om oprettelse af et selvstændigt eller delvist selvstændigt europæisk fredsinstitut med tætte forbindelser til EU, da det ville kunne bidrage til at styrke konfliktforebyggelsen og mæglingskapaciteten i Europa, for meget lovende; opfordrer til, at et sådant institut etableres med et klart defineret mandat, som undgår overlapninger med eksisterende statslige og ikke-statslige organisationer og fokuserer på uformel mægling og videnovertagelse blandt og mellem EU og de uafhængige mæglingsaktører; ser frem til resultaterne af pilotprojektet vedrørende et europæisk fredsinstitut, som blev indledt i år; forventer at blive fuldt ud inddraget i drøftelserne om mulig oprettelse af et sådant institut;

- **Sanktioner og restriktive foranstaltninger;**

116. mener, at EU bør føre en mere konsekvent politik med hensyn til indførelse og ophævelse af sanktioner og restriktive foranstaltninger over for autoritære regimer;

- **Ikke-spredning og nedrustning**

117. opfordrer VP/HR til at analysere effektiviteten af EU's indsats for så vidt angår trusler fra kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben 10 år efter vedtagelsen i 2003 af strategien mod spredning af masseødelæggelsesvåben og efter udløbet af den forlængede frist for gennemførelsen af de nye aktionslinjer, som blev vedtaget i 2008 og til at melde tilbage til Parlamentet med forslag til styrkelse af EU's kapacitet på dette politikområde;

118. opfordrer VP/HR til at analysere effektiviteten af EU's indsats for så vidt angår trusler forårsaget af spredning af lette våben og håndvåben og andre konventionelle våben samt i forbindelse med nedrustningsspørgsmål generelt siden vedtagelsen i 2005 af strategien mod lette våben og håndvåben og i henhold til andre relevante politiktiltag, herunder den fælles holdning fra 2003 om våbenmæglervirksomhed og EU's våbenembargoer, og til at melde tilbage til Parlamentet med forslag til styrkelse af EU's kapacitet på dette politikområde;

- **Det Europæiske Forsvarsagentur**

119. gentager sin opfordring til medlemsstaterne til at øge det europæiske forsvarssamarbejde, hvilket er den eneste mulige måde at sikre, at de europæiske militærstyrker fortsat vil være troværdige og operationelle trods nedskæringer i forsvarsbudgetterne; bemærker de fremskridt, der er gjort under EU's samordning og deling og NATO's intelligente forsvar, og finder det afgørende at opnå yderligere synergieffekter mellem de to organisationer; understreger behovet for at gøre yderligere fremskridt inden for samordning og deling af aktiver samt synergipotentialet inden for forsvarsrelateret forskning, udvikling og industrielt samarbejde på EU-plan; glæder sig over initiativerne til styrkelse af samarbejdet på dette område, herunder Weimar plus-initiativet;

120. minder i denne sammenhæng om den vigtige rolle, som Det Europæiske

Forsvarsagentur (EDA) spiller i udviklingen og gennemførelsen af en europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik; opfordrer derfor Rådet til at styrke EDA's institutionelle karakter og til at give det mulighed for at udnytte sit potentiale til fulde i overensstemmelse med artikel 42, stk. 3, og artikel 45 i TEU;

121. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at sikre den tilstrækkelige finansiering af alle EDA's missioner og opgaver; er af den opfattelse, at dette bedst kan gøres ved at finansiere agenturets personaleudgifter og løbende udgifter over Unionens budget begyndende med den kommende flerårige finansielle ramme; opfordrer i den forbindelse VP/HR til at fremsætte de nødvendige forslag;

- **Energiforsyningsikkerhed**

122. henviser til, at Lissabon-traktatens artikel 194 angiver, at EU er bemyndiget til at tage forholdsregler på europæisk plan for at sikre energiforsyningen; understreger i den forbindelse, at det med henblik på at styrke energiforsyningsikkerheden og samtidig troværdigheden og effektiviteten af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er afgørende at mindske energiafhængigheden af tredjelande, som ikke deler eller ligefrem krænker EU's værdier; mener, at diversificering af forsyningskilder og transitruter og øget anvendelse af vedvarende og rene energikilder er presserende og af afgørende betydning for EU, som i høj grad er afhængigt af eksterne energikilder; henviser til, at de primære diversificeringsmuligheder er det arktiske område, Middelhavsområdet og den sydlige korridor fra Tyrkiet til Centralasien og Mellemøsten, og opfordrer Kommissionen til at prioritere sådanne projekter; er bekymret over forsinkelserne i forbindelse med færdiggørelsen af den sydlige korridor; understreger behovet for energiforsyningsikkerhed gennem energidiversitet og fremhæver muligheden for en supplerende LNG-korridor i det østlige Middelhavsområde, som kan fungere som en fleksibel energikilde og et incitament til øget konkurrence inden for det indre marked; mener, at EU skal sikre, at det nuværende vigtigste importland – Rusland – overholder de interne markedsregler, bestemmelserne i den tredje energipakke og det europæiske energicharter; bemærker de store muligheder for udvikling og indbyrdes afhængighed, som de transkontinentale, intelligente net for vedvarende energi mellem Europa og Afrika kunne skabe;

123. bemærker, at Kommissionen i 2011 foreslog iværksættelse af en mekanisme til udveksling af information om mellemstatslige energiaftaler mellem medlemsstater og tredjelande; mener, at udveksling af bedste praksis og politisk støtte fra Kommissionen også ville styrke medlemsstaternes forhandlingsposition; opfordrer VP/HR og Kommissionen til at regelmæssigt aflægge beretning til Parlamentet om iværksættelsen og gennemførelsen af mekanismen; opfordrer Kommissionen til at indføje en såkaldt "energisikkerhedsklausul" i handels-, associerings-, partnerskabs- og samarbejdsaftaler med producent- og transitlande, dvs. en adfærdskodeks i tilfælde af, at én af parterne foretager ændringer af forsyningsbetingelserne, eller disse brydes;

- **Nye trusler og udfordringer**

124. understreger, at foranstaltningerne i FUSP vedrørende den nye generation af trusler mod stabiliteten og den internationale sikkerhed såsom klimaændringer, international

kriminalitet, terrorisme, cyberangreb, spredning af atomvåben og masseødelæggelsesvåben, sammenbrudte stater, piratvirksomhed og pandemier nødvendigvis må spille en vigtig rolle;

- **Den eksterne dimension på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed**

125. minder om, at den eksterne dimension på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed bør spille en afgørende rolle i FUSP; understreger behovet for en organiseret styring af migrationsstrømmene, som kan sikre samarbejde med oprindelses- og transitlande;

- **Kulturel og religiøs dialog**

126. mener, at fremme af dialog og forståelse mellem forskellige religioner og kulturer bør være en integreret del af de eksterne forbindelser med tredjelande og samfund og navnlig af støtten til at konfliktløsning og fremme af tolerante, inklusive og demokratiske samfund;

◦
◦ ◦

127. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, formanden for NATO's Parlamentariske Forsamling, den fungerende formand for OSCE, formanden for OSCE's Parlamentariske Forsamling, formanden for Europarådets Ministerkomité og formanden for Europarådets Parlamentariske Forsamling.

BEGRUNDELSE

Dette års rapport markerer et vendepunkt for vores årsrapport om FUSP – den er ikke skrevet som en revision af Rådets årsrapport 2010 om FUSP, men er tænkt som vores bidrag til rammen om en ny strategisk og fremsynet tilgang til EU's udenrigspolitik.

Hvad betyder denne tilgang? Vi tager **udgangspunkt i ambitionerne i Lissabon-traktaten**, hvor *"Unionens kompetence inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle udenrigspolitiske områder samt alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, der kan føre til et fælles forsvar"* (artikel 24, stk. 1 i TEU). Dette udgør et vigtigt strategisk ambitionsniveau og en grundlæggende ramme for udviklingen af en omfattende, sammenhængende og konsekvent udenrigspolitisk tilgang fra EU's side.

Det er imidlertid også vigtigt, at vi anerkender de særlige forhold i udviklingen og gennemførelsen af de forskellige dele af Unionens indsats udadtil, herunder FUSP (og dens FSFP) samt naboskabspolitikken, udviklingspolitikken og International Handel. Denne omfattende tilgang er afgørende for udviklingen af en strategisk og sammenhængende tilgang til udøvelsen af Unionens udenrigspolitik. På området civil og militær krisehåndtering kræver dette bedre koordinering og samarbejde med vigtige partnere som NATO, hvilket for sidstnævnte kræver en løsning af uoverensstemmelserne med Tyrkiet for derigennem at opnå et forbedret samarbejdet i henhold til Berlin Plus.

Rådets rapport fra 2010 indeholder vigtige skridt i retning af at få kortlagt Unionens udenrigspolitiske prioriteter inden for en fremsynet og strategisk ramme. Imidlertid lever den på vigtige områder ikke op til ambitionerne i Lissabon-traktaten, herunder bl.a. ved ikke at indikere prioriteter eller strategiske retningslinjer for FUSP; ved ikke at præcisere de politiske mekanismer, der skal anvendes til at sikre sammenhæng og konsekvens mellem de forskellige bestanddele af udenrigspolitikken, herunder dem, der hører under Kommissionens ansvarsområde; ved at undlade at tage stilling til vigtige spørgsmål vedrørende EU-Udenrigstjenestens og delegationernes rolle med henblik på at sikre, at EU's ressourcer (menneskelige, økonomiske og diplomatiske) passer til vores prioriteringer på det udenrigspolitiske område; og man undlader at diskutere, hvordan ad hoc-FSFP-missioner og -operationer (deres rationale og mål) skal integreres i de politisk-strategiske rammer for EU's udenrigspolitiske prioriteringer for et land eller en region.

Intentionen var, at rapporten skulle fremstå som ambitiøs og politisk strategisk og samtidig angive realistiske og pragmatiske benchmarks, som skulle overvåges, evalueres og udvikles i følgende årsrapporter. Derfor bør vi afholde os fra at blive for optagede af at opfordre til flere strategier og understrategier uden nøje at overveje prioriterer og de ressourcer, som Unionen har til sin rådighed til at opnå klare mål og tilføre reel værdi i en tid med økonomiske stramninger. Snarere end blot at opfordre til en ny revision af udenrigspolitikken eller en ny europæisk sikkerhedsstrategi bør rapporten udgøre et bidrag til at danne rammerne for EU's udenrigspolitik og angive benchmarks for overvågning og evaluering af fremskridtet i de kommende år. På denne baggrund kan fremtidige AFET-rapporter udvikle disse rammer og vurdere fremskridtet i Unionens udenrigspolitik.

Denne rapport bør opfordre til, at EU opnår større synergier i kraft af Catherine Ashtons tredobbelte

mandat som højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, næstformand i Kommissionen, formand for Rådet for Udenrigsanliggender og støttet af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil Mens der har været forståelige problemer med overgangen til en ny tilgang til FUSP efter Lissabon-traktaten, opfordrer denne nye rapport nu næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at tage lederskabet med kvalitet, mod og beslutsomhed samt rettidig handling for øje. Munder processen ikke ud i et sådant lederskab og en strategisk tilgang, må den europæiske naboskabspolitik nødvendigvis prioriteres som strategisk princip, herunder med udvikling af FUSP.

MINDRETALSUDTALELSE

Mindretalsudtalelse om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

Udenrigsudvalget; ordfører: Elmar BROK

Mindretalsudtalelse på vegne af GUE-NGL fra Willy Meyer, Sabine Lösing, Nikos Chountis og Takis Hadjigeorgiou

Vi er fuldstændig uenige i betænkningen, fordi

- den forsvarer og fremmer militarisering som en kerneelement i FUSP og den fremme synergi mellem civil og militær kapacitet;
- den går ind for, at FUSP skal omfatte samtlige udenrigspolitiske områder og samtlige spørgsmål vedrørende EU's sikkerhed, herunder den gradvise skabelse af rammerne for en fælles forsvarspolitik, hvilket med tiden kan føre til en fælles forsvarspolitik;

Vi kræver

- et civilt EU, der er skarpt afgrænset fra NATO,
- opløsningen af NATO,
- en FUSP, som bygger på fredelige principper,
- respekt for folkeretten og FN-chartret,
- anvendelse af militærudgifter til civile formål,
- lukning af alle militærbaser i Europa,
- nedrustning i Europa, herunder fuldstændig atomnedrustning,
- EU skal afholde sig fra en interventionistisk politik og respektere andre stateres suverænitet.

Bruxelles, den 9. juli 2012

4.6.2012

UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET

til Udenrigsudvalget

om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
(12562/2011 – C7-0000/2012 – 2012/2050(INI))

Ordfører for udtalelse: Nadezhda Neynsky

FORSLAG

Budgetudvalget opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. bemærker, at resultatet i 2010 til trods for de stigende ambitioner for FUSP kun var på 282 mio. EUR eller 3,5 % af de samlede bevillinger under udgiftsområde 4; bemærker den gradvise stigning i FUSP-budgettet for 2011 og 2012 og gentager, at forpligtelsesbevillingerne bør planlægges nøje for hver FUSP-budgetpost for at sikre, at EU's midler strømmer mod de foranstaltninger, hvor der er mest behov for dem, hvilket ikke syntes at være tilfældet i forbindelse med 2011- og 2012-budgetterne; bemærker den foreslåede forhøjelse på 20 % i FUSP-bevillingerne i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 fra 2 089 mio. EUR til 2 510 mio. EUR i faste 2011-priser¹;
2. glæder sig over krav om højere grad af samordning og deling af vigtige nøglekapaciteter på det militære område, forbedret kapacitet til at planlægge og udføre missioner og operationer samt integration af civile og militære missioner og operationer; fremhæver, at det er nødvendigt fortsat at forbedre FSFP-missionernes og -operationernes præstationer, bl.a. gennem evaluering af resultaterne, benchmarking, konsekvensvurdering, identifikation og gennemførelse af de indhøstede erfaringer og udvikling af bedste praksis med henblik på en effektiv og produktiv FSFP-indsats; beklager dog, at de politiske begrænsninger for samarbejde nogle gange forhindrer, at der med bedste praksis kan skabes synergier;
3. glæder sig over indsatsen for at oprette budgetposter for alle missioner, sådan som det blev foreslået i reformen af finansforordningen, som vil give et mere gennemslagskraftigt og

¹ Tal fra GD Budget, Europa-Kommissionen.

fuldstændigt overblik over de missioner, der gennemføres under FUSP;

4. mener, at Athenamekanismen til finansiering af de fælles udgifter til EU-ledede militære operationer og forsvarsoperationer ikke giver et tilstrækkeligt overblik over alle de finansielle følger af de missioner, der gennemføres under FUSP, og efterlyser derfor en klar oversigt over alle udgifter;
5. mener, at de finansielle instrumenter til fremme af bl.a. fredsopbygning, sikkerhed, demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og retfærdige samfund for at være i overensstemmelse med Unionens egne værdier bør styrkes, da de er strategiske redskaber for EU's udenrigspolitik og optræden udadtil med henblik på håndtering af globale udfordringer.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	31.5.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 33 -: 3 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Francesca Balzani, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Claudio Morganti, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Alda Sousa, László Surján, Jacek Włosowicz
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Charles Goerens, Edit Herczog, Jürgen Klute, María Muñoz De Urquiza, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Peter Šťastný, Gianluca Susta

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	10.7.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 34 -: 1 0: 6
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Charles Tannock, Sir Graham Watson
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Laima Liucija Andrikiienė, Reinhard Bütikofer, Andrew Duff, Barbara Lochbihler, Teresa Riera Madurell, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Artur Zasada